

Ena Individ vet densamma, eller hvilket är detsamma, *en* Individ afgör öfver hvad som är en sådan consensus, och för densamma icke blott fordras äfven hans dermed öfverensstämmande votum, utan en *öfverensstämmelse emellan hvad han vet vara consensus gentium och hans egen öfvertygelse.*

Denna öfverensstämmelse mellan Individens veta, det subjectiva Vetandet, och det för Individen gifna Vetandet vilje vi kalla *Förnuft.* Vi finne också vid närmare besinnande att dessa momenter med hvarandra sammanfalla. Ty Individens abstracta Förmåga att veta är den samma
 10 Negation af allt bestämdt Veta, som den blotta Känslan, ehuru densamma är en abstraction från det gifna, bestämda Vetandets Innehåll, då åter känslan är detta Innehåll såsom omedelbart. Det moment af Subjectivitet, hvilket, i Individens medvetande, är från vetandet om en consensus gentium skildt, kan därför icke fattas såsom en blott förmåga, utan är äfvenså ett bestämdt Veta. Detta är såsom sådant ett Vetande i Ord. Men Ordet är enligt hvad ofvan blifvit utredt icke subjectivt, utan för alla Individer gällande. Det är af hvarje Individ ärfdt och förvärfdt genom bildning och uppfostran, och först genom en sådan bildning är Individen tänkande Individuum. Den erfordrade öfverensstämmelsen emellan
 20 Individens öfvertygelse och hvad han vet vara en consensus gentium, den allmänna öfvertygelsen, är sålunda redan derigenom gifven att Individens egen öfvertygelse, såvida den icke är utsäglich känsla, utan i ord uttalad, bestämd tanke, nödvändigtvis är en den allmänna öfvertygelsens produkt och manifestation.

Det omtalade afgörandet öfver Ordens betydelse och sammanhang beror således ytterst uppå det subjectiva, individuella, afgörandets öfverensstämmelse med det för Individen gifna, mottagna allmänna vetandet. Vilko-
 30 ret för dess sanning är, att individen såsom sådant, såsom förnuftigt, förmår göra detsamma inför, andra Individer gällande, kan förverkliga detsamma. Ty med medvetandet deraf att Individen är tänkande, förnuftigt Subject endast genom att hafva mot- och upptagit det gifna ordet, är äfven den insigt förenad, att Subjectets bestämningar, såvida de äro förnuftiga, böra öfverensstämma med sin grund och botten, de bestående förnuftiga inrättningar ifrån hvilka de utgått. Dessa äro Samhällets religiösa och politiska Institutioner, sådana de i hvarje *nu* hos dess medborgare lefva och verka. Detta existerande Förnuft vilje vi, i sitt förhållande till det ofvan benämnda Subjectiva Förnuftet, kalla det Objectiva.

40
 189 *ANSÖKAN TILL FILOSOFISKA FAKULTETEN*
 27.X 1836

HUA, Filosofiska fakultetens arkiv

Höglärde och Vidtberömde Herrar,
 Decanus och Ledamöter i
 Philosophiska Faculteten!

50 Sinnad att hos Amplissimum Consistorium Academicum ansöka nu ledigt anslagna Rese-understöd, får hos den Vidtberömda Philosophiska Faculteten ödmjukast jag anhålla om den, i Hans Kejsrerliga Majestäts Statuter för, ansökandet af nämnde understöd föreskrefne intygan, öfver min lämplighet för vinnande af ändamålet med den reseplan jag valt och hvilken i korrthet är följande:

Öfvertygad om den stora nytta, som tillskyndas vetenskapen och dess

idkare, genom hvarje ny, icke aldeles misslyckad framställning af ett Philosophiskt System då den sker med erfarenhet af de svårigheter, som möta Systemets uppfattning, och hvilka ofta af sjelfva dess upphofsman förbises; icke mindre viss om den vigt Hegel's Philosophiska System äger, för befrämjandet af en sansad och grundlig forskning har jag åt detta Systems uttolkning egnat mina ringa krafter, samt ansöker nu Rese-understödet i afsigt att, under en vistelse i Tyskland af minst ett och ett halft år, få tillfälle: att utarbete och på Tyska Språket utgifva en »Framställning af Hegel's Philosophiska System». Ehuru mycket företagets svårighet må synas öfverväga ringheten af min förmåga, förtröstar jag likväl på, att den ihärdighet som hittills fört mig framåt, nästan helt och hållet åt mig sjelf lemnad, då den understödes af den insigt i Systemet, ett längre vistande vid Hegelska Philosophins plantskola, Universitetet i Berlin, måste lemna i utbyte, skall göra utförandet af denna plan möjlig. Jag vågar såsom prof, på åtminstone min ifver för vetenskapen åberopa det ringa, jag härförinnan kunnat framvisa, nemligen: mina, med den Vidtberömda Philosophiska Facultetens tillstånd utgifna, Akademiska arbeten; en af mig författad, i Svenska Litteratur Föreningens Tidning, N:o 28 & 29, införd kritik öfver »Skrifter af P. D. A. Atterbom»; samt den ringa del af Manuscriptet till en, för tryck ämnad »Framställning af Logiken», hvilken jag haft äran åt den Vidtberömda Facultetens Decanus, Herr Professoren och Riddaren Tengström, öfverlemnna.

Det återstående halfva året, af den i Statuterna bestämda Rese-termi- nen, vore min plan att, i händelse sådant tillåtas kan, använda på en resa till Italien, för vinnandet af en, för det Studium jag valt oumbärlig del af *mencklig bildning, den Æsthetiska*. Skulle åter detta mig icke tillåtas, vore min afsigt att under denna tid besöka Danmarks och Sverges Universite- ter.

Mitt tredje syftemål vore: att inhämta *detaillerna af undervisningsme- thoden, vid Tysklands berömdare, Lågre Undervisningsverk*; en kunskap, hvarmed jag ansåge mig så mycket mera kunna vara mitt Fädernesland gagnelig, som en förändring af dess Skolors och Gymnasiers Organisation snart torde vara att förvänta. Jag kan billigtvis endast vänta Den, Vidtbe- römda Facultetens utlåtande, huruvida jag äger för detta ändamål giltiga förberedande kunskaper. I stället för bevis på erfarenhet och nit i Skollä- rare yrket, äger jag endast den försäkran, att jag i tretton års tid nästan oafbrutet sysselsatt mig med andras undervisning, samt vågar derjemte omnämna, att jag, från trycket utgifvit en Latinsk Läsebok, under Titel: »Öfnings Exempel, lämpade till Lat(inska) Språkets Etymologi.»

Trygg i det hopp, att den Vidtberömda Faculteten bedömer mig, icke efter det ringa jag i dagen framlagt, utan, anseende detta för Ungdoms- försök, efter det ringa anlag till vidare utveckling desamma möjligen kun- na röja; har jag äran framhärda

Den Vidtberömda Philosophiska Facultetens
Allerödmjukaste Tjenare
Joh. Vilh. Snellman.